

I barndommens dage når glade vi går

(Barndomsminder.)

Tekst: Ludvig Møller

Melodi: Fr. Jørgensen

1.

I Barndommens Dage, når glade vi går
Med Roser på smilende Kind,
Da se vi ej Englen, som skærmende står,
Og titter i Hjertet os ind.
Nu vide vi først, hvad vi ejed en Gang,
Nu ved vi først, hvad det var værd,
Det var en så dejlig bedårende Sang,
Som aldrig vi høre mer.

2.

I Barndommens Dage var alt som et Hav
Af Perler og flydende Guld.
Da vidste vi ikke, der fandtes en Grav,
Et Gemme blandt Stene og Muld,
Hver Sorg, som vi havde, var dræbende stor,
Endskønt den var lille mod dem,
Som senere knuged os ned imod Jord,
Langt bort fra vor Barndoms Hjem.

3.

I Barndommens Dage, da ønskede vi:
Gid blot du var voksen og stor,
Gid Skole og Tvang og al Skænd var forbi,
Og selv du var Fa'r eller Mo'er!
Men når vi så voksne blandt Sorgerne går,
Da se vi så sorgfulde hen,
Og ønske, mens Tårer i Øjnene står:
Ak, gid jeg var Barn igen.